

Ο **Αμανίτης ο μυοκτόνος** ή αλλιώς *Amanita muscaria*, fly agaric στα αγγλικά, είναι στην Ελλάδα γνωστός και ως 'ζουρλομανιταρό' ή 'τρελομανιταρό'. Περιέχει τις ενεργές παραισθησιογόνες ουσίες μουσκιμόλη, ιβοτενικό οξύ και μουσκαρίνη. Χρησιμοποιείται από Σαμάνους της Σιβηρίας σε τελετές καθώς και από πολλούς λαούς σε απομακρυσμένες περιοχές που διατηρούν την παράδοση τους. Στην Ελλάδα τα συναντάμε σε πυκνά δάση οξιάς με υψηλό ποσοστό υγρασίας και μαλακά χώματα. Είναι βρώσιμο αλλά θέλει ιδιαίτερη προσοχή. Τα θετικά συμπτώματα είναι ευφορία, συναισθησία, εσωτερικό "ταξίδι", η υπέρβαση εαυτού και οι τεράστιες εκκρίσεις αδρεναλίνης... Αυτά ακριβώς που προσφέρει και η κατάβαση του μονοπατιού στις πλαγιές του Κισσάβου, πάνω από το Στόμιο.

Ένα εξαιρετικό μονοπάτι που πήρε το όνομα του από αυτό το μανιτάρι. Παρόλο το μικρό του μήκος εντυπωσίασε τους πάντες, τόσο με τα τεχνικά κομμάτια της διαδρομής όσο και με τα άλματα που από αγώνα σε αγώνα όλο και μεγαλώνουν εξελίσσοντάς τους αναβάτες και ξεχωρίζοντας the men from the boys!!

Ξεκινούσε με 2 μεγάλα άλματα στα πρώτα μέτρα. Το πρώτο χωμάτινο και πιο εντυπωσιακό ήταν κάτω από την αφίδα της Red Bull και λίγο παρακάτω το άλλο ξύλινο, drop σε στροφή. Ακολουθούσε τμήμα με καλή ροή και μετά το 3ο άλμα, ξύλινο κι αυτό και κλίση προς τα πάνω για να δίνει ύψος, με landing πάνω από κορμό δέντρου. Μετά το μονοπάτι στένευε,

είχε ρίζες, ανάποδες κλίσεις, βράχια και τελείωνε με ένα ακόμα άλμα πάνω από πεσμένο κορμό λίγο πριν τον τερματισμό. Όλη η διαδρομή κινούνταν σε πυκνό δάσος οξιάς. Ο καιρός επίσης βοήθησε ώστε να απολαύσουμε ένα δυνατό αγώνα με πολλούς θεατές μέσα στο μονοπάτι και 112 συμμετοχές.

Στο αγωνιστικό κομμάτι ο **Μήτσος Οικονόμου** δεν άφησε περιθώρια σε κανέναν να αγγίξει το χρόνο του. Πετώντας κατάφερε να ολοκληρώσει τη διαδρομή σε

1:44.929

χαρίζοντας θέμα σε όσους προλάβαιναν να τον δουν και ξεσηκώνοντας τους υπόλοιπους με τον αέρα του. Δεύτερος

Γιάννης Ιωάννου

με 1:48.055 Το βάθρο συμπλήρωσε ο

Ελισσαίος Γουβής

, μόλις μερικά δέκατα πιο αργός από τον Ιωάννου. Στην 4η θέση βρέθηκε ο

Δάνης Καραμιχαλίδης

που με πτώση έκανε 1:49.351. Ακολούθησαν στις επόμενες θέσεις οι

Χρήστος Δερβένης

,
Αρης Χατζηγεωργίου

,
Μάρκος Μπουρνιάς

και
Μάριος Πολλάλης

.

Στην κατηγορία **junior** κυριάρχησε ο **Δημήτρης Μπαξεβάνος** με το εντυπωσιακό 1:51.848 αφήνοντας πίσω του τον πρωτοπόρο στη βαθμολογία της κατηγορίας

Νίκο Τσαρούχη

(1:54.861) και το βάθρο συμπλήρωσε ο αδερφός του

Τηλέμαχος

με μόλις ένα δέκατο διαφορά!!

Στη **Master** έγινε χαμός, 45 αναβάτες για τρεις θέσεις στο βάθρο. Η επικράτηση του Σαλονικιού **Γιώργου Παλιάτσου** κρίθηκε σε ένα βαθμό από τα άλματα.

Συνηθισμένος στα μεγάλα ύψη με τα παραμοτέρ του ήταν εύκολο να υπερπηδά οτιδήποτε τον χώριζε από τον τερματισμό. Στη 2η θέση ανέβηκε ο

Νίκος Φινίδης

και την τριάδα συμπλήρωσε ο

Σωτήρης Γκόντας

από τα Γιάννενα και το Super Trail.

Στους **Veteran** η τριάδα ήταν **Αντώ νης Αλιφακιά της, Αργύρης Κωστογιάννης** και ο συνήθης ύποπτος

Φώτης Σκαρής

.

Συντάχθηκε από τον/την
Σάββατο, 14 Ιούνιος 2014 00:44

Στις **γυναίκες** η **Ειρήνη Μαυράκη** ανέβηκε στο ψηλό σκαλί αποδεικνύοντας ότι το Downhill είναι και γυναικεία υπόθεση. 2ος καλύτερος χρόνος ήταν της πρωτοεμφανιζόμενης **Νίκης Τσάλλου** που αγωνίζεται στο Enduro αλλά δεν της αρκεί και είπε να κάνει μια βόλτα και στο Downhill. Την τριάδα συμπλήρωσε η αγαπημένη του Μήτσου, η **Βάσω Αθανασούλα** προσθέτοντας ένα ακόμα μετάλλιο στην οικογενειακή τροπαιοθήκη.

Άριστη ήταν και η διοργάνωση, ο τοπικός αναβάτης, πρωταθλητής και κυπελλούχος Ελλάδας 2013 και νικητής του αγώνα Μήτσος Οικονόμου μαζί με τον ποδηλατικό σύλλογο Λάρισας διοργάνωσαν μια μεγάλη γιορτή. Με αφορμή την αγάπη για το Downhill και το βουνό όπου όλοι έφυγαν χορτάτοι ευχαριστημένοι και έτοιμοι να ανταπεξέλθουν στην πρόκληση του **επόμενου γύρου στο τρομερό Big Bear στη Δίρφη**.

Ευχαριστούμε τον Μήτσο, τους υπόλοιπους διοργανωτές και εθελοντές που βοήθησαν για να γίνει αυτός ο αγώνας, το Amanita Crew και τους 2 βασικούς απόντες, τον Πρόεδρο Κώστα Αθανασούλα και τον Δημήτρη Κόνα που είναι η ψυχή της Amanita και ας είναι μακριά. Είναι οι 2 που ξεκίνησαν να φτιάχνουν το μονοπάτι το 2008 και έβαλαν τις βάσεις για τον αγώνα που έγινε. Κάποτε θα ξανακάνουμε ποδήλατο όλοι μαζί...